

ikke krav om, at der skal have været anvendt tvangs- midler i forbindelse med lovovertredelsen.

Ud over lovgivningsinitiativer er der gennemført ny forskning og vidensindsamling og udarbejdet en lang række rapporter og publikationer vedrørende seksuelt misbrug af børn.

Blandt de væsentligste af disse initiativer kan nævnes:

Der er udsendt en revideret udgave af "Vejledning om hjælp til børn og unge gennem dialog og samarbejde med forældrene – gennemgang af reglerne om tavshedspligt" ("Dialogvejledningen"). Målgruppen for "Dialogvejledningen" er fagpersoner, der har kontakt med børn og unge i hverdagen.

Vejledningen indeholder – ud over en vejledning til voksne, der beskæftiger sig med børn, om hjælp til børn og unge gennem dialog og samarbejde med forældrene – et særligt afsnit med en udførlig beskrivelse af hensigtsmæssige procedurer i sager om seksuelt misbrug af børn. I vejledningen anbefales kommunerne at udarbejde retningslinjer for, hvordan personalet skal håndtere mistanker om seksuelle overgreb på børn, så sagerne sikres den mest hensigtsmæssige – og for barnet mest omsorgsfulde – behandling. "Dialogvejledningen" indeholder endvidere en række anbefalinger om, hvad sådanne retningslinjer bør indeholde.

Herudover har Videnscentret SISO (Sociale indsatser ved seksuelle overgreb mod børn) fået til opgave

- at udarbejde et idékatalog om udarbejdelse af skriftlige instrukser og beredskabsplaner til brug for det lokale arbejde med at forebygge og håndtere mistanker om seksuelle overgreb og
- at udarbejde undervisningsmateriale om forebyggelse og håndtering af mistanker om seksuelle overgreb til personale, der arbejder med børn og unge. SISO har endvidere fået til opgave at tilbyde øget rådgivning og vejledning af bl.a. kommuner og personer, der arbejder professionelt med børn.

Endvidere er et projekt for ambulans behandling af unge med seksuelt krænkende adfærd ("JANUS") iværksat. Projektet tilbyder bl.a. psykologisk, social og pædagogisk behandling til unge og deres familier samt rådgivning af kommuner og professionelle.

Herudover har regeringen i august 2003 fremlagt "Regeringens handlingsplan om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn".

I handlingsplanen omtales en række nyere undersøgelser og publikationer m.v. vedrørende seksuelt misbrug af børn samt etableringen af videnscentre på området og disses opgaver og funktion. Endvidere gen-

nemgås de enkelte indsatsområder vedrørende bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn:

- forebyggelsen
- myndighedernes håndtering af en mistanke
- retsforfølgningen
- støtten til barnet og familien
- indsatsen over for gerningsmændene
- den internationale indsats mod seksuelt misbrug af børn.

Handlingsplanen indeholder bl.a. omtale af og henvisning til retningslinjer, vejledninger, anbefalinger og publikationer m.v., hvor der kan indhentes yderligere information til brug for indsatsen mod seksuelt misbrug af børn.

I handlingsplanen er der gjort status over de initiativer, der er taget på området, således at det kan vurderes, på hvilke områder der kan være et særligt behov for at følge eller styrke indsatsen. Handlingsplanen kan samtidig tjene som praktisk arbejdsredskab for alle, der er beskæftiget med forebyggelse og håndtering af sager om seksuelt misbrug af børn.

3. De gældende regler om indhentelse af børneattester

3.1. Bekendtgørelsen om Det Centrale Kriminalregister

Nye regler om Det Centrale Kriminalregister blev fastsat ved bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret).

I den forbindelse blev der i bekendtgørelsens § 36 indsat følgende bestemmelse om såkaldte børneattester:

"§ 36. Rigspolitichefen kan efter begæring til brug for ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen har en direkte kontakt med børn under 15 år, videregive oplysninger fra efterforskningsdelen om afgørelser, som er eller har været optaget i afgørelsesdelen, og som omfatter overtrædelse af straffelovens § 222, § 222, jf. §§ 224 og 225, og § 235 samt om overtrædelse af § 210 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

Stk. 2. Videregivelse af oplysninger efter stk. 1 kan kun ske efter samtykke fra den, oplysningerne angår. § 16, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I forbindelse med Rigspolitichefens videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal det tydeligt fremgå, at en uberettiget